

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.600 van 29 september 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 2 april 2008 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. SCHOUTEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster vroeg op 5 november 2007 de vestiging aan in functie van haar Belgische zoon.

1.2. Op 18 december 2007 besliste de gemachtigde van de minister tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek.

1.3. Op 2 april 2008 nam de gemachtigde van de minister een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoekster werd hiervan op 7 april 2008 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

"In uitvoering van artikel 61§4 (Belg) van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 27.04.2007 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging, aangevraagd op 05/11/2007 door Y., K., (...), geweigerd.

Aan de betrokkene wordt het bevel gegeven om binnen de 30 dagen het grondgebied te verlaten.

Reden van de beslissing

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging in de hoedanigheid van ascendent :

• Ascendent/descendent ten laste:

** betrokkene heeft niet aangetoond in het verleden ten laste te zijn van het vervoegd familielid. De naam en het adres van de verzender en de identiteit van de begunstigde op de financiële stortingen zijn niet dezelfde als die van respectievelijk het vervoegd familielid en betrokkene."*

2.2. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 40 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van *"de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, manifeste appreciatiefout"*. Verzoekster beweert dat de tegenpartij een manifeste beoordelingsfout maakte door te stellen dat zij niet aantoonde dat zij ten laste was van haar zoon. Verzoekster bevestigt dat de stortingen inderdaad werden verricht door de echtgenote van haar zoon en dat haar echtgenoot deze ontving. Verzoekster geeft toe dat haar schoondochter op het moment dat zij deze stortingen deed, feitelijk gescheiden leefde van haar zoon. Verzoekster stelt dat zij echter wel degelijk ten laste was van haar zoon. Haar zoon verdiende volgens verzoekster immers het geld waarmee zijn echtgenote de stortingen ging uitvoeren en de stortingen werden uitgevoerd ten behoeve van verzoekster en haar echtgenoot. Over het feit dat het geld niet rechtstreeks aan verzoekster zelf werd gestort, stelt ze dat uit rechtspraak van het Europese Hof van Justitie blijkt dat de vereiste van inkomsten *"enkel in hoofde van de gezinshereniger"* een disproportionele vereiste is, rekening houdend met de doelstelling die nagestreefd wordt. Verzoekster preciseert dat de legitieme doelstelling van de wetgever als voldaan kan beschouwd worden door toe te staan, zoals in casu, dat de financiële inkomsten gestort worden door de echtgenote van de persoon die het recht op gezinshereniging doet ontstaan aan de echtgenoot van de hereniger. Verzoekster benadrukt dat indien dit niet toegestaan wordt, er sprake is van een manifeste schending van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven van verzoekster en de persoon die het recht op gezinshereniging doet ontstaan. Verzoekster voegt eraan toe dat de verwerende partij niet kan stellen niet op de hoogte geweest te zijn van deze feiten. Verzoekster preciseert dat zowel haar echtgenoot als de echtgenote van haar zoon allen de (familie-)naam Y. dragen, zodat de tegenpartij redelijkerwijs kon weten dat het hier om zeer dichte familie ging.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te

nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (R.v.St., nr. 110.071, 6 september 2002; R.v.St., nr. 132.710, 21 juni 2004). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent, nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

2.5. De bestreden beslissing is gebaseerd op (oud) artikel 61, §4, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenbesluit). Dit artikel bepaalt dat de minister of zijn gemachtigde de vestiging weigert indien de voorwaarden tot vestiging uit (oud)artikel 40, §6 van de vreemdelingenwet niet vervuld zijn. Deze voorwaarden werden als volgt omschreven:

“Met de E.G.-vreemdeling worden eveneens gelijkgesteld, de echtgenoot van een Belg die zich met hem vestigt of komt vestigen, alsook hun bloedverwanten in de nederdalende lijn beneden eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, hun bloedverwanten in de opgaande lijn die te hunnen laste zijn, en de echtgenoot van die bloedverwanten in de nederdalende en in de opgaande lijn, die zich met hen vestigen of komen vestigen.”

2.6. In haar nota met opmerkingen vermeldt de verwerende partij:

“Verzoekster geeft bovendien zelf aan dat de stortingen niet gebeurden door de Belgisch zoon doch evenwel door zijn echtgenote. Evenwel diende verzoekster ten laste te zijn van de referentiepersoon in functie van wie de vestiging wordt aangevraagd. Te meer aangezien uit het attest van gezinssamenstelling blijkt dat de zoon van verzoekster en zijn echtgenote niet meer samenwonen. Men stelt als zou het geld van de stortingen afkomstig zijn van de zoon. Dit blijkt evenwel nergens uit het administratief dossier. (...) Bovendien wenst de verwerende partij erop te wijzen dat het inkomen van de zoon van verzoekster niet voldoende is om een bijkomend persoon ten laste te nemen.”

2.7. In haar repliekmemoirie stelt verzoekster het volgende:

“(...) Zij (verzoeksters zoon en schoondochter) leefden feitelijk apart, doch zijn niet gescheiden, tot op de dag van vandaag (...). Zij zijn gehuwd onder het wettelijk huwelijksstelsel en hun inkomsten worden bijgevolg geacht gemeenschappelijk te zijn. Dit gold overigens ook voor verzoekster en haar echtgenoot. Ook al waren de stortingsbewijzen op de naam van de echtgenoot van verzoekster (die door het huwelijk dezelfde achternaam draagt als haar echtgenoot, wat ook blijkt uit de stortingen), de gelden waren ook voor haar bedoeld, net door het feit van het huwelijk (...).”

2.8. De Raad stelt vast dat de gemachtigde van de minister in de bestreden beslissing geen uitspraak deed over de hoogte van het inkomen van de zoon van verzoekster. Verweerder kan geen a posteriori-motivering toevoegen aan de bestreden beslissing. Bijgevolg dient deze niet in overweging te worden genomen bij de beoordeling van de bestreden beslissing.

2.9. Uit het administratief dossier blijkt dat de gemeente de documenten die verzoekster bij haar aanvraag tot vestiging van 5 november 2007 overmaakte, als volgt omschreef:

- uittreksel uit de geboorteakte van haar zoon;
- uittreksel uit haar huwelijksakte;
- bewijs van onvermogen van haar echtgenoot;
- bewijs van verblijf in Turkije van haar echtgenoot;
- een bewijs van goed gedrag en zeden;
- bewijzen van financiële steun door haar zoon;
- bewijs van inkomen van haar zoon

2.10. Als bewijzen van financiële steun door haar zoon maakte verzoekster een *“attest van levensonderhoud”* en bewijzen van financiële stortingen over. Op de bewijzen van de financiële stortingen staan echter niet de namen van verzoekster en haar zoon vermeld als respectievelijk begunstigde en uitvoerder van de stortingen. Om die reden vroeg de gemachtigde van de minister op 18 december 2007, naast het voorleggen van bijkomende documenten, om opheldering aangaande de namen op de stortingsbewijzen:

“(...) Wat betreft de financiële stortingen: de naam van de verzender stemt niet overeen met de naam van de persoon in wiens functie de aanvraag is ingediend. (eveneens een ander adres). De namen op de stortingen moeten in orde zijn. (...)”

2.11. Verzoekster maakte blijkens het administratief dossier, via de gemeente Zele, op 30 januari 2008 volgende stukken over:

- *Bewijs van onvermogen in het land van herkomst*
- *Verblijsakte van de echtgenoot*
- *Samenstelling van het gezin*

Bij het overmaken van de stukken aan de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 januari 2008 uitte de gemeente nog de volgende commentaar: *“Wat betreft uw vraag naar bewijzen van financiële stortingen melden wij u dat S. Y., de persoon die de stortingen gedaan heeft, de schoondochter is van Y. K.”*

2.12. De Raad stelt vast dat verzoekster gevolgd kan worden in haar stelling dat de gemachtigde van de minister een manifeste beoordelingsfout heeft gemaakt. Immers kan uit de door verzoekster overgemaakte stukken en de uittreksels uit het bevolkingsregister die zich bevinden in het administratief dossier en waaruit de familiebanden blijken, ondubbel-zinnig afgeleid worden dat verzoeksters schoondochter de stortingen uitvoerde en dat verzoeksters echtgenoot ze ontving. Het betreft derhalve geen vreemde personen die geen uitstaans hebben met verzoekster en haar zoon die geld gestort hebben en geld ontvangen hebben. Gelet op de nauwe band tussen echtgenoten dienen de stortingen die uitgevoerd werden door de echtgenote van verzoeksters zoon beschouwd te worden als zijnde gestort in beider naam. Bovendien dienen in het kader van de toepassing van artikel 40 van de vreemdelingenwet de gezinsinkomsten in ogenschouw genomen te worden, zodat de vraag of de door verzoeksters schoondochter uitgevoerde stortingen wel gebeurd zijn met de inkomsten van haar zoon, in deze irrelevant is (cfr. punt 35 van het arrest van het Hof van Justitie van de EG van 9 januari 2008, in de zaak JIA, zaak C-1/05: *“Uit de rechtspraak van het Hof blijkt dat de hoedanigheid van „ten laste” komend familielid voortvloeit uit een feitelijke situatie, die wordt gekenmerkt door de omstandigheid dat het familielid materieel wordt gesteund door de gemeenschapsonderdaan die gebruik heeft gemaakt van zijn verkeersvrijheid of door diens echt-genoot (...)”*) Het gegeven dat verzoeksters schoondochter feitelijk gescheiden leeft van haar zoon doet aan het voormelde geen afbreuk. De stortingen uitgevoerd ten behoeve van verzoeksters echtgenoot dienen beschouwd te worden als zijnde uitgevoerd ten gunste van verzoekster en haar echtgenoot, die blijkens de stukken overgemaakt door verzoekster bij haar vestigingsaanvraag op hetzelfde adres wonen in Turkije. Noch uit het gegeven dat de echtgenote van verzoeksters zoon de stortingen uitvoerde, noch uit het gegeven dat de

echtgenoot van verzoekster de stortingen ontving kan afgeleid worden dat *“betrokkene (...) niet aangetoond (heeft) in het verleden ten laste te zijn van het vervoegd familielid”*. De motivering van de bestreden beslissing is derhalve niet deugdelijk.

Het enig middel is gegrond voor zover de schending opgeworpen wordt van de materiële motiveringsplicht. Aangezien dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing worden de overige opgeworpen geschonden bepalingen niet besproken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 2 april 2008 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september twee-duizend en acht door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. EKKA.